

Bijlage VII

EMISSIEMETING

A. Regels voor de meting en beoordeling van de emissies van stookinstallaties.

Alle niet-continue metingen worden door een erkend laboratorium op kosten van de exploitant uitgevoerd.

1. Tot 27 november 2004

Tot die datum vindt de meting van de concentraties zwaveldioxide (SO₂), stof en stikstofoxiden (Nox) voor de in hoofdstuk II, titel II, bedoelde installaties met een nominaal thermisch vermogen van meer dan 300 MW continu plaats.

In afwijking van het eerste lid kan de controle op zwaveldioxide en stof echter worden beperkt tot niet-continue metingen of andere geschikte bepalingsmethoden, indien voor de bepaling van de concentraties gebruik kan worden gemaakt van zulke metingen of methoden, die door de bevoegde autoriteit moeten worden getoetst en goedgekeurd.

In het geval van installaties die niet in het eerste lid maar wel in hoofdstuk II, titel II bedoeld zijn, kan de bevoegde autoriteit op advies van de technisch ambtenaar eisen dat continumetingen voor die drie verontreinigende stoffen plaatsvinden wanneer zij dat noodzakelijk acht.

Indien geen continumetingen worden vereist, worden geregeld niet-continue metingen of andere door de bevoegde autoriteit goedgekeurde geschikte bepalingsmethoden gebruikt om de in de emissies aanwezige hoeveelheid van de bovengenoemde stoffen te beoordelen.

2. Met ingang van 27 november 2002 en onverminderd artikel 19 :

Continumetingen van de concentraties zwaveldioxide, stikstofoxiden en stof van afvalgassen van elke stookinstallatie met een nominaal thermisch vermogen van 100 MW of meer worden uitgevoerd.

In afwijking daarvan zijn continumetingen niet voorgeschreven in de volgende gevallen :

- voor stookinstallaties met een levensduur van minder dan 10 000 bedrijfsuren;
- voor zwaveldioxide en stof van ketels en gasturbines die met aardgas worden gestookt;
- voor zwaveldioxide van gasturbines en ketels die gestookt worden met olie waarvan het zwavelgehalte bekend is, ingeval er geen ontzwavelingsuitrusting is;
- voor zwaveldioxide van met biomassa gestookte ketels, wanneer de exploitant kan aantonen dat de SO₂-emissies in geen geval hoger zijn dan de voorgeschreven emissiegrenswaarden.

Wanneer geen continumetingen voorgeschreven zijn, moeten ten minste om de zes maanden niet-continue metingen plaatsvinden. Als alternatief kunnen passende, door de bevoegde autoriteit op advies van de technisch ambtenaar te controleren en goed te keuren bepalingsmethoden worden gebruikt om de in de emissies aanwezige hoeveelheid van bovengenoemde verontreinigende stoffen te beoordelen. Daarbij worden de betrokken normen van de Europese Commissie voor Normalisatie (CEN) gebruikt zodra die beschikbaar zijn. Indien er geen CEN-normen bestaan, worden de ISO-normen, dan wel nationale of internationale normen die gegevens van een gelijkwaardige wetenschappelijke kwaliteit opleveren, toegepast.

3. In het geval van installaties die moeten voldoen aan de ontzwavelingseisen vastgesteld in bijlage I, zijn de in § 2 genoemde voorschriften betreffende het meten van SO₂ -emissies van toepassing. Bovendien moet het zwavelgehalte van de brandstof die in de stookinstallatie met de daarbij behorende voorzieningen wordt ingebracht, geregeld worden gecontroleerd.

4. Bij wezenlijke veranderingen in de gebruikte brandstof of de wijze van functioneren van de stookinstallaties moet de bevoegde autoriteit daarvan in kennis worden gesteld. Zij beslist op advies van de technisch ambtenaar of de in punt 2 vermelde bepalingen inzake controle toereikend zijn dan wel aangepast dienen te worden.

5. Tot de overeenkomstig § 2 uitgevoerde continumetingen behoren de betrokken procesparameters, namelijk zuurstofgehalte, temperatuur, druk en waterdampgehalte. De continumeting van het waterdampgehalte van de uitlaatgassen is niet nodig, op voorwaarde dat het monster van het uitlaatgas gedroogd wordt voordat de emissies geanalyseerd worden.

Representatieve metingen, dat wil zeggen steekproeven en analyses van de betrokken verontreinigende stoffen en procesparameters alsmede referentiemeetmethoden om automatische meetsystemen te ijken, worden uitgevoerd overeenkomstig de CEN-normen, zodra die beschikbaar zijn. Indien er geen CEN-normen bestaan, worden de ISO-normen, dan wel nationale of internationale normen die gegevens van een gelijkwaardige wetenschappelijke kwaliteit opleveren, toegepast.

Continu werkende meetapparatuur moet ten minste eenmaal per jaar worden geijkt door middel van volgens de referentiemethoden uitgevoerde parallelle metingen.

6. De waarden van de 95 %-betrouwbaarheidsintervallen van individuele metingen mogen de volgende percentages van de emissiegrenswaarden niet overschrijden :

Zwaveldioxide 20 %

Stikstofoxiden 20 %

Stof 30 %.

De gevalideerde uur- en daggemiddelden worden vastgesteld op grond van de gevalideerde gemeten uurgemiddelden, na aftrek van de waarde van het hierboven bepaalde betrouwbaarheidsinterval.

Een dag waarvan meer dan 3 uurgemiddelden ongeldig zijn wegens storing of onderhoud van het continu werkende meetsysteem, wordt ongeldig verklaard. Indien daardoor meer dan 10 dagen per jaar ongeldig worden verklaard, verplicht de bevoegde autoriteit de exploitant passende maatregelen te treffen om de betrouwbaarheid van het continu werkende controlesysteem te verbeteren.

B. Bepaling van de totale jaarlijkse emissies van nieuwe stookinstallaties

Tot en met 2003 worden de resultaten van de bepaling van de totale jaarlijkse emissies van zwaveldioxide en stikstofoxiden medegedeeld aan de Directeur-generaal van het Directoraat-generaal Natuurlijke Hulpbronnen en Leefmilieu.

Bij continumeting telt de exploitant van de stookinstallatie voor iedere verontreinigende stof afzonderlijk de massa van de dagelijkse emissies bij elkaar op, op basis van het debiet van de rookgassen. Waar geen continumeting plaatsvindt, bepaalt de exploitant ramingen van de totale jaarlijkse emissies aan de hand van het bepaalde in punt A.1, overeenkomstig de eisen van de Directeur-generaal van Natuurlijke Hulpbronnen en Leefmilieu.

Gezien om te worden gevoegd bij het besluit van de Waalse Regering van 13 november 2002 houdende sectorale voorwaarden betreffende de in rubriek 40.10.01.03 bedoelde thermische centrales en andere stookinstallaties voor elektriciteitsopwekking met een geïnstalleerd vermogen van 50 MWth of meer alsook voor de stoomopwekking en warmwaterproductie bedoeld in rubriek 40.30.01.

Namen, 13 november 2002.

De Minister-President,
J.-Cl. VAN CAUWENBERGHE

De Minister van Ruimtelijke Ordening, Stedenbouw en Leefmilieu,
M. FORET